

Протокол

№

гр. София, 22.10.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34
състав**, в публично заседание на 22.10.2024 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9010** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 14,44 часа се явиха:

СТРАНИТЕ (поотделно): Не възразяваме делото да се гледа по-рано от определения час.

ИЩЕЦЪТ Е. Д. М. – редовно уведомен – лично, доведен от Затвора – [населено място].

СЪДЪТ разпореди да бъдат свалени всички бележници на ищеца.

ОТВЕТНИКЪТ Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) – редовно уведомен – се представлява от юрк. Д., с пълномощно по делото.

Прокуратурата на Република България се представлява от прок. Д., от СГП.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА писмени доказателства, представени от ответника с молба от 03.07.2024 г., съгласно определение на съда, както и справка, представена с молба от 26.08.2024 г., във връзка с определение на съда от предходното съдебно заседание.

ИЩЕЦЪТ: Предоставям на съда.

ЮРК. Д.: Да се приемат докладваните доказателства.
ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА докладваните по-горе доказателства.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ СЧИТА делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

ИЩЕЦЪТ: Правя искане да уважите иска, тъй като искът е доказан, че през времето, за което претендирам, от 22 часа в затвора спират тока и тормозят хората чрез мрак. Същевременно, има две категории осветление в затвора. Едното е само в I група. Правя възражение по така направения документ. В XI група няма дежурно осветление и не е имало, когато съм бил там 2019 – 2020 година. За I група имах дело за непрекъснато осветление. В I група може да се постави аварийно осветление, а в другите групи, където съм бил XI и V не се наблюдава наличието на никакво осветление и след 22 часа не може да се отиде до тоалетната, не можеш да станеш да пиеш вода. Вътре тези помещения са изключително тесни и при едно залитане, винаги се блъскаш в някакви предмети, легла, шкафове, стени, което ти прави живота отвратителен, лично на мен. Твърдението, че имало някакви процепи – в действителност, когато е правен този затвор, той е бил строг тъмничен затвор през време на Фердинандска България, който е несъвместим с европейските норми, които са възникнали след 1948 г. с Общата декларация за правата на човека, после Конвенцията, после всички харти и други закони за правата на човека и това представлява едно извращение, което представлява отдушник, има дупка в стената с размери 1 педя 25/25 см, а стената е дебела 70 см, а ответникът иска да докаже, че в коридора, който е зад 70 см бетонна стена или тухли, имало осветление. Затворническите помещения представляват един правоъгълник, разделен на две еднакви части, това са две фердинадски килии, през които едната стена е разрушена и има проход, а във втората има тоалетна, която е с врата и отделена със стена. Все едно в самото квадратче да се изгради санитарен възел, в който няма никаква светлина. И си представете човешките нужди на един човек след 22 часа. Аз ставам да ходя до тоалетна. Или се събудя, този затвор е пълно с всякакви отвратителни шумове и не може да се спи. Искаш да станеш и те изтезават с мрак. Изтезанието с мрак е нечовешко, унижително отношение. ЕСПЧ многократно е осъдил най-различните държави за нарушение на Член 3 ЕКЗПЧ за изтезание с мрак. Нашите хора, независимо от пилотното решение на „Н. срещу България“ продължават да си тормозят хората в Централния затвор. Те нарушават самата същност на правото, като слагат националното право пред международното право. В настоящия документ, вижте какво са отговорили на съда - те не се аргументират във връзка с националното право, където Конвенцията, съгласно Член 5, ал. 4 Конституцията на Република

България, Конвенцията, МПГПП, Хартата на ЕС, Договорите са част от националното право и са пред националното право, в случай че си противоречат. В настоящия случаи, някой от ГДИН решава и казва ППЗИНЗ, в 22,00 часа имаме право да изтезваме хората с мрак. Те нямат право да спират тока, защото хората имат естествени физиологически нужди. Това представлява брутално закононарушение и през времето, когато е тъмно от 10,00 часа до 6,30 часа да не можеш да видиш какво правиш и какво се случва с тебе. Това е връщане в примитивните векове. При това положение, през целия исков период ми е нарушено правото по Член 1, 3, 14 и 18 от ЕКЗПЧ. В същото време, докато на мен ми гасят тока в 10 часа, на другите задържани в I група – осъдени и следствени, са им изградили друго изтезание – такова със светлина. Там пък 24 часа пък им пускат светлина и ги прогонват. Понеже започнахме да им водим дела, са започнали да им казват, че ще им изключват лампата, ако искат, за да могат да спят. Значи има възможност в Софийския затвор да се осъществи аварийно осветление, но те не са го осъществили. С това е нарушено правото ми по Член 2, 7, 10 и 26 от МПГПП на ООН и е нарушено правото по Член 1, 4, 20, 21, 41, 51, 52, 53, 54 и 33 от ХОПЕС, защото по този начин те ми влияят зле и на здравето, разстройват ме, защото това е постоянен психически тормоз, който е фабрикуван и практикуван върху мен за този исковия период чрез изтезания с мрак. Никой не може да поставя в ЕС, в т.ч. и България, по-конкретно в Затвора – София, хората в нечовешки унижителни условия, при положение, че се знае от решения на ЕСПЧ и от куп други административни дела, че това е незаконно - по този начин да се третират лица, да нямат светлина. Най-елементарните човешки дейности стават непоносими и увреждащи. Едно ставане от леглото, тъй като вътре е много тясно има много предмети – чинии, лъжици, разни дрехи, и ти се буташ във всичко това, защото не виждаш. Не са осигурени елементарни условия за живот. И тези условия не са променени от XIX век, а сега сме XXI век. Тези хора продължават по един и същи начин да крадат всичките пари, които им се отпуснат в затвора ги открадват. Имитират някакви ремонти, които са некачествени и шаблонни и не извършват нищо, за да се осъществи нормалност на това положение, което е ненормално. Не че е незаконно, а е ненормално. Искът ми е доказан. Бил съм през това време на това място и съм търпял тези вреди. Брутален гняв има във всеки един човек, който е изтезаван с мрак. Всяка една вечер хората неистово ги псуват тези, които гасят лампите, но те са принудени от разпоредбите на тези „законови положения“. Ответникът нарушава едно основно свое задължение, гарантирано от Конституцията на Република България и от самата същност на международното право, да остави без приложение националното право, когато си противоречи с международното. По делото „Н.“ и по куп други дела по Член 3 ЕКЗПЧ Европейският съд е осъдил най-различните държави за подобно третиране. В този случай трябва самият национален субект, в случая ГДИН, да остави без приложение ППЗИНЗС и т.н. и да осигури възможност за прилагане принципите за защита правата на човека, забрана за изтезанията, забрана за дискриминацията, да не се осъществява нарушение на забраната за злоупотреба с право и да преведе този коптор, защото това не е затвора, това е един коптор, пълен с всякакви закононарушения, в някаква нормалност, а те вместо да го направят, пращат Н. Д., да се изпъчи тук и да говори глупости и да твърди, че искът е неоснователен. Това са пълни абсурди. Незачитане правата на човека, неспазване на международното право в гигантски мащаби. Позовавам се на всичките тези решения за нарушение на Член 3 от ЕКЗПЧ по пилотното дело „Н. срещу България“ и други подобни на него, както и на

решенията на Административния съд и на Върховен административния съд, от преди години за изтезаване с мрак и неосигуряване на директно осветление.

ЮРК. Д.: Моля да отхвърлите исковата претенция като неоснователна и недоказана. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ: В настоящото дело считам предявената искова претенция за неоснователна и недоказана. Считам, че в хода на настоящото съдебно производство не се доказва по категоричен начин наличието на противоправно действие или бездействие, респективно незаконосъобразен акт на служители на ответника ГДИН. В този смисъл, не споделям изложените съображения и доводи на ищовата страна, съответно считам, че искът следва да бъде отхвърлен.

ИЩЕЦЪТ: Правя искане да не уважавате становището на ответника и на прокурора, защото в него има само заявления, но няма никаква фактическа и правна мотивация, което е в противоречие със събраните доказателства по делото, от които става ясно точно обратното – че има нарушения на правата на човека. Моля да ми се изпрати препис от протокола.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ИЗПРАТИ на ищеца препис от протокола от днешното съдебно заседание, след изготвянето и подписването му.

СЪДЪТ ОБЯВИ, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15,01 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: